

Jubileusz Profesor Ewy Malinowskiej

MARIA WOJTAK*

Rok 2022 jest szczególnym czasem w biografii Profesor Ewy Malinowskiej. To rok Jej pierwszego, znaczącego Jubileuszu. Zawodowe życie Jubilatki związane jest z jednym ośrodkiem akademickim – Wyższą Szkołą Pedagogiczną w Opolu, przekształconą w 1994 r. w Uniwersytet Opolski. Uzupełniając tę formułę tożsamościową, wskazać trzeba grupę lingwistek i lingwistów zgromadzonych wokół Profesora Stanisława Gajdy – twórcy Opolskiej Szkoły Stylistycznej – jedyne takiego ośrodka w Polsce, promieniującego na całą Słowiańszczyznę. Profesor Ewa Malinowska bez żadnej emfaticznej przesady może być nazwana jednym z filarów zespołu badaczy, którzy stylistyce nadali wysoką rangę naukową.

Jako przedmiot własnych zainteresowań wybrała styl urzędowy i dzięki znakomitym monografiom autorskim, licznym artykułom oraz innym opracowaniom najpierw zbudowała fundamenty wiedzy o wspomnianej odmianie polszczyzny, a następnie ją wszechstronnie i dogłębnie scharakteryzowała.

* Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin, Polska, em.wojtak@gmail.com

Aby nie pozostawać w niewoli poetyki superlatywu, zachować rzeczowy ton i moc docenić walory dorobku naukowego oraz najważniejsze zasługi Jubilatki dla stylistyki, zastosuję stylizacyjny dukt litanijny. Niech mechanizmy irradacji stylistycznej pozwolą stworzyć w niniejszej wypowiedzi aurę laudacyjną.

W perspektywie deskryptywnej i dystansowej

Gdyby nie dociekliwość, rzetelność i skrupulatność Profesor Ewy Malinowskiej, w lingwistycznej literaturze przedmiotu nie byłoby wielowątkowo rozbudowanego stanu badań nad stylem urzędowym, zawierającego nie tylko opis zagadnień już przez lingwistów podjętych, lecz także postulaty badawcze (zob. Malinowska 1995: 431–441; 2013: 467–486).

Gdyby nie monografia Profesor Ewy Malinowskiej poświęcona najważniejszym aktom mowy, którymi wypełniona jest urzędnicza sfera komunikacyjna, o tej obcej potoczności i codziennych doświadczeniach komunikacyjnych zwykłych użytkowników języka, schematycznej i zimnej dziedzinie werbalnej aktywności wyspecjalizowanych nadawców wiedzielibyśmy bardzo mało (zob. m.in. Malinowska 2001a).

Gdyby nie analityczny rozmach i interpretacyjny polot, syntetyzujące umiejętności oraz badawcza odwaga Profesor Ewy Malinowskiej, nudne, urzędowe teksty nie doczekałyby się nienudnych opracowań, a styl urzędowy nie zyskałby atrakcyjnego obrazu (zob. m.in. Malinowska 2009: 55–64).

Gdyby nie badawcza elastyczność i dociekliwość Profesor Ewy Malinowskiej, biblioteka opracowań lingwistycznych nie wzbogaciłaby się o monografię poświęconą dyskursowi prawnemu, znajdującemu odzwierciedlenie w konstytucji, ujmowanej genologicznie z uwzględnieniem typowego dla tak ważnej wypowiedzi prawnej pejzażu aksjologicznego (zob. Malinowska 2012).

Gdyby nie badawcza pasja Profesor Ewy Malinowskiej, nie byłoby wnikliwej charakterystyki licznych gatunków wypowiedzi urzędowych i cennego uzupełnienia dociekań lingwistów w zakresie genologii opisowej, a także weryfikacji założeń badawczych głównego nurtu tej dyscypliny (zob. Malinowska 2004: 143–150; 2013: 474–479; Wojtak 2019: 51–52).

Gdyby nie liczne artykuły Profesor Ewy Malinowskiej, poświęcone zmianom ustrojowym w Polsce po 1989 roku oraz dostosowywaniu polskiej kultury prawnej do standardów unijnych, niepełna byłaby nasza wiedza o przeobra-

zeniach komunikacji urzędowej na przełomie XX i XXI wieku (zob. m.in.: Malinowska 2001b: 351–368; 2008; 2013: 480–481).

Gdyby...

W perspektywie personalnej

W środowisku lingwistów, stylistyków, genologów i dyskursologów Profesor Ewa Malinowska funkcjonuje jako wspaniąta Koleżanka. Dziękujemy Ci, Ewo, za:

– Twój naukowy dorobek, z którego możemy czerpać inspiracje i uczyć się naukowej rzetelności i dociekliwości.

– Twoje działania organizacyjne, zwłaszcza konferencje, w trakcie których integrowali się lingwiści z prawnikami, badacze z Polski z naukowcami zagranicznymi.

– Za spokój, opanowanie, empatię i serdeczność, co zapewniało nam poczucie komfortu w trakcie oficjalnych i nieoficjalnych spotkań konferencyjnych (w kultowym Opolu i poza nim).

– Za życzliwość dla adeptów nauki oraz innych ocenianych badaczy, za liczne recenzje rozpraw doktorskich, habilitacji, artykułów w czasopismach i monografiach.

– Za redagowanie „Stylistyki”, naszego forum wymiany myśli, koncepcji, doświadczeń naukowych.

W perspektywie osobistej

Dziękuję Ci, Ewo, za to, że jesteś, że jesteś, jaka jesteś, i że taka właśnie jesteś także dla mnie. Bądź dalej szczęśliwa i spełniona zarówno w życiu zawodowym, jak i prywatnym.

Literatura

Malinowska E., 1995, Styl urzędowy. – *Przewodnik po stylistyce polskiej*, red. S. Gajda, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego, s. 431–448.

Malinowska E., 2001a, *Wypowiedzi administracyjne. Struktura i pragmatyka*, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego.

- Malinowska E., 2001b, Język administracji. – *Najnowsze dzieje języków słowiańskich. Język polski*, red. S. Gajda, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego, s. 351–368.
- Malinowska E., 2004, Wzorce wypowiedzi urzędowych a ich realizacja. – *Język, prawo, społeczeństwo*, red. E. Malinowska, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego, s. 143–150.
- Malinowska E., 2008, Polski dyskurs prawnoustrojowy na tle europejskiej kultury prawnej. – *Język polski w europejskiej przestrzeni kulturowo-językowej*, red. S. Gajda, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego, s. 247–282.
- Malinowska E., 2009, Polszczyzna urzędowa i jej warianty, „*Stylistyka*”, XVIII, s. 55–64.
- Malinowska E., 2012, *Konstytucja jako gatunek tekstu prawnego*, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego.
- Malinowska E., 2013, Styl – dyskurs – komunikacja urzędowa. – *Przewodnik po stylistyce polskiej. Style współczesnej polszczyzny*, red. E. Malinowska, J. Nocoń, U. Żydek-Bednarczuk, Kraków: Universitas, s. 467–486.
- Wojtak M., 2019, *Wprowadzenie do genologii*, Lublin: Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej.